

اثربخشی آموزش هوش معنوی بر سرزندگی تحصیلی، اشتیاق تحصیلی و امید تحصیلی دانش

آموزان دختر پایه دوم متوسطه شهرستان رابر

مطهره صفری زاده^۱، عذری محمدپناه^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی و مشاوره، دانشگاه اردکان، واحد یزد، یزد، ایران. (نویسنده مسئول)

۲. عضو هیئت علمی دانشگاه اردکان، واحد یزد، یزد، ایران.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره سوم، شماره یازدهم، پاییز ۱۴۰۰، صفحات ۲۳-۱۲

چکیده

پژوهش حاضر باهدف تعیین اثربخشی آموزش هوش معنوی بر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی دانش آموزان انجام شد. برای این منظور از بین تمامی دبیرستان‌های دخترانه شهررا بر در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸^{۳۰} دانش آموز با روش نمونه‌گیری هدفمند به عنوان نمونه پژوهش انتخاب و به‌طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. سپس گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه تحت آموزش هوش معنوی قرار گرفت؛ و پرسشنامه سرزندگی تحصیلی مارتین و مارش، پرسشنامه اشتیاق تحصیلی اسکافیلی و همکاران و پرسشنامه امید تحصیلی کمپل و کاون به عنوان ابزار پژوهش در هر دو گروه آزمایش و کنترل در دو مرحله (قبل و بعد آموزش) استفاده شد. در پایان داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از تحلیل کوواریانس (آنکوا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت؛ که یافته‌های به دست آمده نشان داد بین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد. به این معنا که آموزش هوش معنوی موجب افزایش سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی دانش آموزان شده است؛ بنابراین با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت آموزش هوش معنوی می‌تواند به عنوان یکی از روش‌های مؤثر بر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی دانش آموزان مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: هوش معنوی، سرزندگی تحصیلی، اشتیاق تحصیلی، امید تحصیلی، دانش آموزان.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره سوم، شماره یازدهم، پاییز ۱۴۰۰

مقدمه

دانشآموزان به عنوان آینده‌سازان جامعه، قشر مهم و ارزشمندی از جامعه محسوب می‌شوند؛ و از مهم‌ترین دوران زندگی هر دانشآموزی، دوران تحصیلی او است. دوران تحصیل، دوره‌ای از زندگی است که در آن تغییرات شناختی و اجتماعی سریعی اتفاق می‌افتد (اسپیر، ۲۰۰۰). از این‌رو انطباق و سازگاری با فرصت‌ها و چالش‌های تحصیلی مورد توجه پژوهشگران تعلیم و تربیت بوده است. در دیدگاه‌های مختلف مجموعه توانایی‌ها و استعدادهای درونی که در نحوه‌ی این سازگاری دخالت دارند مورد توجه قرار گرفته است. از جمله این توانایی‌ها و استعدادها که موجب سازگاری افراد در برابر تهدیدها در حیطه‌ی تحصیلی می‌شود سرزندگی تحصیلی است. سرزندگی تحصیلی به توانایی موفقیت‌آمیز دانشآموزان در برخورد با چالش‌های تحصیلی در مسیر تحصیلی معمول هستند، تعریف می‌شود (مارtin و Marsh، ۲۰۰۸). سرزندگی تحصیلی به عنوان یک ساختار منعکس‌کننده انعطاف‌پذیر تحصیلی است (بخشایی، حجازی، دردان و فرزاد، ۱۳۹۶). سرزندگی تحصیلی اشاره به توانایی فراگیران برای موفقیت در برخورد با موانع و چالش‌های تحصیلی دارد که به صورت پاسخ‌های مثبت و سازنده به انواع چالش‌ها و موانعی که در زمینه‌های تحصیلی وجود دارد داده می‌شود. (مارtin و Marsh^۱، ۲۰۰۶)؛ بنابراین سرزندگی تحصیلی بر یادگیری افراد تأثیرگذار بوده و پیشرفت و موفقیت افراد منجر می‌شود (اکبری، ۱۳۹۵). دانشآموزان که سرزندگی تحصیلی در آنان بالا است توان مقابله فوق العاده‌ای در غلبه بر مسائل و مشکلات تحصیلی دارند و از توان بالایی برای استفاده از فعالیت‌های مرتبط با سلامت برخوردارند (رایان و فردیکز^۲، ۱۹۹۷)؛ بنابراین سرزندگی تحصیلی منبع کمک‌کننده به دانشآموزان برای سازگار شدن با مسائل و مشکلات تحصیلی است. از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر موفقیت و پیشرفت تحصیلی هر دانشآموزان، اشتیاق تحصیلی است. اشتیاق به میزان انرژی صرف شده برای انجام تکالیف و کارایی حاصل از آن اشاره دارد. اشتیاق تحصیلی به رفتارهای مرتبط با یادگیری و پیشرفت تحصیلی گفته می‌شود و چیزی بیش از یک حالت هیجانی زودگذر است. دانشآموزان برخوردار از اشتیاق تحصیلی از توجه و تمرکز بالای نسبت به مسائل و موضوعات یادگیری برخوردارند و از انجام رفتارهای نامطلوب اجتناب می‌کنند؛ و عدم اشتیاق تحصیلی دارای پیامدهای چون عدم پیشرفت دانشآموزان در زمینه‌های تحصیلی است که پیامدهای از قبیل افت و ترک تحصیل دانشآموزان را در بردارد (وانگ و هوالکمب^۳، ۲۰۱۰). همه ما در زندگی به دنبال آرامش روانی، شادی، امیدواری هستیم. امید منبع شادی و نشاط برای افراد است. امید سازهای عاطفی و انگیزشی است که بر اساس آن فرد احتمال رخدادهای مطلوب در آینده را می‌دهد. از عوامل تأثیرگذار بر یادگیری را می‌توان به امید تحصیلی اشاره کرد؛ که نقش عمده‌ای را در موفقیت و پیشرفت تحصیلی دانشآموزان ایفا می‌کند. امید تحصیلی به فرایند انتخاب آگاهانه اهداف و خلق راهکارهای رسیدن به اهداف و ایجاد انگیزه برای به اجرا درآوردن راهکارها گفته می‌شود (ساره و همکاران، ۲۰۱۳)؛ بنابراین امید تحصیلی به اهداف تحصیلی مرتبط است که به عوامل دست‌یابی به اهداف و ثابت‌قدم بودن آن‌ها در حیطه تحصیلی اشاره دارد (ابراهیمی قیری، ۱۳۹۲). دانشآموزان برخوردار از امید تحصیلی دارای

¹ Martin & Marsh² Rayn & Frides³ Wang & Hualcomb

اهداف والایی هستند و می‌دانند که چگونه برای رسیدن به این اهداف والا تلاش کنند. امید تحصیلی یک ضرورت است اگرچه برای موفقیت به تنها یک کافی نیست ولی برای رسیدن به موفقیت لازم و ضروری است (خلجی، ۱۳۸۶). توجه به دانش آموزان به عنوان سرمایه‌های اصلی مدارس، از اهمیت روزافزونی برخوردار می‌باشد؛ و هر چه داشش آموز در مقاطع تحصیلی بالاتر باشد، نیازمند توجه و سرمایه‌گذاری بیشتر است (کاه و همکاران، ۲۰۱۱). دانش آموزان مقطع متوسطه به علت تجربه انتقال از دوره‌ی کودکی به نوجوانی و تحولات ناشی از آن، دستخوش تغییرات زیادی می‌شوند (اسکرامل و همکاران، ۲۰۱۱). این تغییرات می‌توانند منابع مختلفی استرسی و اضطرابی را به همراه داشته باشد که پیشرفت تحصیلی و موفقیت دانش آموزان در حال و آینده را تحت تأثیر قرار دهد (تومینیون-سوئی و سالملا-آرو، ۲۰۱۴). در چنین شرایطی منبع کمک‌کننده به آن‌ها معنویت است تا با به کارگیری تجربه‌های معنوی و به کارگیری آن در حل مسائل و مشکلات زندگی بر آنان غلبه یابند (باقری و همکاران، ۱۳۹۰). مفهوم هوش معنوی برای اولین بار در سال ۱۹۹۶ توسط استوانس^۱ مطرح شد. واژه هوش معنوی را در ادبیات علمی روانشناسی را باید به زوهر و مارشال (۲۰۰۰) و نیز ایمونز (۲۰۰۰) نسبت بدهیم. مفهوم هوش معنوی به معنای جستجوی فرد برای تقدس، آگاهی، سازگاری و بالا بردن سطح رفاه انسان است (ایمونز، ۲۰۰۰). هوش معنوی بالاترین و غایی‌ترین هوش در انسان است که از طریق جستجوی معنای اصلی موقعیت‌ها، مطرح کردن «چرا» برای مسائل و تلاش برای برقراری ارتباط میان رویدادها رشد می‌کند (زوهر و مارشال، ۲۰۰۰). در واقع سؤالات بنیادین انسان در مورد هستی و چگونگی پدید آیی آن از طریق هوش معنوی پاسخ داده می‌شود (زوهر، ۲۰۱۰). هوش معنوی برای سازگاری بهتر با محیط لازم است؛ و افراد برخوردار از هوش معنوی در مقابل فشارهای زندگی تحمل بیشتری را از خود نشان می‌دهند (عظیمی و همکاران، ۱۳۹۶). از مهم‌ترین نتایج هوش معنوی می‌توان به امنیت شخصی و آرامش خاطر، بهبود روابط بین افراد، به بالا بردن خودآگاهی، آموختن از اشتباهات، صداقت داشتن با خود و از میان برداشتن موانع اشاره کرد (مارتین و مارش، ۲۰۰۶). لیکن مطالعات متعدد انجام یافته در زمینه‌های هوش معنوی، مؤید تأثیر هوش معنوی بر موضوعات مختلف تحصیلی بوده است. یافته‌های پژوهشی نشان داد که هوش معنوی پیش‌بینی کننده قدرتمندی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان است (عبدیینی و برات دستجردی، ۱۳۹۴). نتایج پژوهش دیگری نشان داد که ارتباط معناداری و معکوسی بین اضطراب امتحان و نمره هوش معنوی وجود دارد و ابعاد هوش معنوی تأثیر مستقیمی بر اضطراب امتحان می‌گذارد (خدابخشی و همکاران، ۱۳۹۴). محمد پور و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهشی به عنوان «اثربخشی هوش معنوی بر سرزندگی تحصیلی و بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان» انجام داد نتایج پژوهش نشان داد که آموزش هوش معنوی در بهبود سرزندگی تحصیلی و بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان مؤثر است. منصوری و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی به عنوان «اثربخشی آموزش هوش معنوی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع دبیرستان» انجام داد نتایج پژوهش نشان‌دهنده‌ی این بود که آموزش هوش معنوی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تأثیر دارد. در واقع، معنویت به دانش آموزان احساس خودکارآمدی و عزت‌نفس می‌دهد و آن‌ها را

¹ Collie² Sharmal³ Svetevans

در برابر مشکلات و دشواری‌های استرس‌های تحصیلی مقاوم می‌سازد. قدرت حاصل از دعا و نیایش و ارتباط معنوی با خدا می‌تواند در زندگی دانش‌آموزان مؤثر باشد؛ و در برخورد با شرایط آسیب‌زا و موانع و چالش‌های تحصیلی دیدگاهی روش‌تر و آرام‌تری را لحاظ نمایند؛ بنابراین از طریق معنویت می‌توان استعداد و ظرفیت دانش‌آموزان برای برخورد با ناملایماتی گستردۀ که در زمینه‌های تحصیلی برای دانش‌آموزان به وجود می‌آید افزایش داد. آموزش هوش معنوی به شیوه‌های مختلفی از جمله باز شدن فضای ذهنی و افزایش قدرت تفکر و خودآگاهی، خوش‌بینی، بهبود کیفیت روابط بین فردی، افزایش اشتیاق در زمینه‌های مختلف، افزایش امید و نقوی و ظرفیت‌های مقابله با مشکلات و دشواری‌های زندگی می‌تواند به ایجاد و تداوم حالات مثبت روان‌شناختی در افراد شده و موقفیت و احساس خوبیخانی روزافزون زندگی را به دنبال داشته باشد. با توجه به مطالب بیان‌شده، انتظار می‌رود که آموزش هوش معنوی بر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی در دانش‌آموزان مؤثر باشد. پژوهش حاضر، باهدف اثربخشی آموزش هوش معنوی بر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی دانش‌آموزان دختر شهرستان را برا انجام شد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف، از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان دختر پایه دوم دوره متوسطه شهر را بر در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ بود. روش نمونه‌گیری به صورت در دسترس است. ۳۰ دانش‌آموز دختر به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) فراگرفتند. پس از انتخاب گروه نمونه و قرار گرفتن تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل، ابزارهای موردنظر به عنوان پیش‌آزمون در مورد هر دو گروه اجرا شد. سپس آزمودنی‌های گروه آزمایش طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای تحت تأثیر متغیر مستقل (هوش معنوی) قرار گرفتند. خلاصه مباحث جلسات که بر اساس پروتکل آموزشی هادی تبار و همکاران (۱۳۹۰) تنظیم شده است در ادامه آمده است. پس از پایان جلسات آموزشی مجدداً هر دو گروه آزمایش و کنترل به وسیله ابزارهای موردنظر باهدف اجرای پس‌آزمون موردنیش قرار گرفتند و درنهایت داده‌های به دست آمده از آزمون‌ها در هر دو گروه با استفاده از روش آمار توصیفی و آزمون تحلیل کوواریانس به وسیله نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

پرسشنامه سرزندگی تحصیلی^۱: دهقانی زاده و حسین چاری (۱۳۹۱) پرسشنامه سرزندگی تحصیلی را با الگو گیری از مقیاس سرزندگی تحصیلی مارتین و مارش (۲۰۰۶) که دارای ۴ گویه بود توسعه دادند. این ابزار دارای ۹ گویه است و پاسخ در دامنه‌ای از طیف لیکرت پنج درجه‌ای ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) می‌سنجد. با جمع نمرات فرد در ۹ گویه نمره کلی برای او به دست می‌آید؛ که نشان‌دهنده‌ی سرزندگی تحصیلی اوست. حداقل نمره ۹ و حداکثر آن ۴۵ است حسین چاری و دهقانی زاده (۱۳۹۱) برای روایی این پرسشنامه از تحلیل مؤلفه‌ی با چرخش تعامل واریماکس استفاده کردند؛ که بار عاملی گویه بین. ۰/۵۰ تا ۰/۶۴ بود. اعتبار این ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ و بازآزمایی به ترتیب ۰/۸۰ و ۰/۷۳ به دست آمد. در پژوهش حاضر پایابی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۰ به دست آمد.

^۱ Educational Vitality Questionnaire

پرسشنامه اشتیاق تحصیلی^۱: پرسشنامه اشتیاق تحصیلی (اسکاوفیلی و همکاران، ۲۰۰۲) دارای ۱۷ گویه بوده که بعد نیرومندی (۶ ماده) بعد جذب (۶ ماده) و بعد وقف خود (۵ ماده) را دربرمی گیرد. پاسخ‌گویی به ماده‌های این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت از ۱ (هرگز) تا ۶(همیشه) انجام می‌شود. پایایی کلی پرسشنامه اشتیاق تحصیلی ۰/۷۳^۰ به دست آمده است و همسانی درونی ابعاد پرسشنامه برای مقیاس نیرومندی ۰/۷۸^۰ برای بعد جذب ۰/۷۳^۰ و بعد وقف خود ۰/۹۱ به دست آمده است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ به دست آمد.

پرسشنامه امید تحصیلی^۲: برای سنجش امید تحصیلی دانش آموزان از پرسشنامه امید تحصیلی کمپل و کاون^۳ (۲۰۰۱) استفاده شده است. این پرسشنامه دارای ۹ گویه بوده و پاسخ‌گویی به آن بر اساس طیف لیکرت (۱) کاملاً مخالفم تا ۵ (کاملاً موافقم) است. پایایی پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹^۰ گزارش شده است؛ و همچنین پایایی پرسشنامه امید تحصیلی توسط سهرابی و سامانی ۰/۷۵^۰ و ۰/۷۳^۰ گزارش شده است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۰ به دست آمده است.

محتوای جلسات آموزشی هوش معنوی

- ✓ نحوه آزمون،
- ✓ اجرای تمرینات ریلکسیشن و مدیتیشن و تعمق و آموزش آن در جهت اجرا در هر روز
- ✓ آموزش روش‌های خودآگاهی و پرسشنامه‌های باز پاسخ طراحی شده در این زمینه
- ✓ آموزش در زمینه پرسش‌های اساسی زندگی و یادگیری جستجوی عواملی که فرد را به بالا یا پایین هرم انگیزه‌ها هدایت می‌کنند.
- ✓ آموزش در زمینه معنی و نقش آن در مقابله با بحران‌ها و شرایط پراسترس زندگی با الهام از معنادارمانی ویکتور فرانکل
- ✓ آموزش در زمینه تفکر انتقادی (هادی تبار و همکاران، ۱۳۹۰).

یافته‌ها

میانگین و انحراف استاندارد آزمودنی‌ها در دو گروه آزمایش و کنترل، در پیش‌آزمون و پس‌آزمون در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی در دو گروه آزمایش و کنترل

انحراف معیار	میانگین	نوع آزمون	گروه	متغیر
۷/۶۰	۲۱/۵۳	پیش‌آزمون	آزمایش	
۶/۸۳	۳۰/۸۰	پس‌آزمون		
۷/۵۰	۲۰/۹۳	پیش‌آزمون	کنترل	سرزندگی تحصیلی
۷/۰۴	۲۰/۶۰	پس‌آزمون		

¹. Academic Enthusiasm Questionnaire

². Educational Hope Questionnaire

³. Campil & Coun

۹/۹۵	۳۸/۰۰	پیش آزمون	آزمایش	
۸/۲۴	۴۶/۲۰	پس آزمون		اشتیاق تحصیلی
۷/۳۰	۳۲/۲۶	پیش آزمون	کترل	
۸/۱۳	۳۱/۶۶	پس آزمون		
۵/۴۷	۱۹/۲۰	پیش آزمون	آزمایش	امید تحصیلی
۶/۲۳	۲۹/۲۰	پس آزمون		
۵/۶۰	۱۷/۱۳	پیش آزمون	کترل	
۶/۰۳	۱۷/۶۶	پس آزمون		

میانگین متغیرهای «سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی» در گروه آزمایش و کترل در مرحله پیش آزمون، پس آزمون به ترتیب برابر با ۲۱/۰۵۳، ۲۶/۸۰، ۲۰/۹۳، ۴۲/۳۳، ۳۸/۰۰، ۳۸/۱۳، ۲۷/۲۶، ۱۹/۲۰ و ۱۹/۴۶ و انحراف معیار متغیرهای مذکور در دو گروه آزمایش و کترل در مرحله پیش آزمون و پس آزمون به ترتیب برابر با ۹/۷۷، ۱۰/۷۲، ۹/۹۵، ۷/۵۰، ۷/۵۱، ۷/۶۰، ۸/۴۷، ۵/۶۰ و ۷/۲۸ است. تفاوت چندانی در میزان میانگین و انحراف معیار در گروه کترل وجود ندارد و تغییرات میانگین و انحراف معیار در گروه آزمایش محسوس است.

جدول ۴. جدول آزمون «شاپیرو - ویلک» جهت بررسی نرمال بودن سه متغیر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی

نام متغیر	نام آزمون	وضعیت	سطح معناداری
سرزندگی تحصیلی	شاپیرو - ویلک	پیش آزمون	۰/۹۶۳
اشتیاق تحصیلی	شاپیرو - ویلک	پس آزمون	۰/۱۱۵
امید تحصیلی	شاپیرو - ویلک	پیش آزمون	۰/۹۴۳
	شاپیرو - ویلک	پس آزمون	۰/۵۷۵
	شاپیرو - ویلک	پیش آزمون	۰/۳۳۳
	شاپیرو - ویلک	پس آزمون	۰/۲۱۴

فرض نرمال بودن برای سه متغیر «سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی» به ترتیب برابر با ۰/۹۶۳، ۰/۱۱۵، ۰/۹۴۳، ۰/۵۷۵ و ۰/۲۱۴ است که این مقادیر بزرگ تراز ($P=0,05$) و فرض نرمال بودن پذیرفته می شود؛ ب همگنی واریانس های برای بررسی همگنی واریانس آزمون «همگنی واریانس های لوین» استفاده شد.

جدول ۵. نتایج آزمون لوین جهت بررسی همگنی واریانس ها.

متغیر	f	مقدار	Df1	Df2	سطح معناداری
سرزندگی تحصیلی	۰/۰۸۷	۰/۷۷۰	۱	۲۸	
اشتیاق تحصیلی	۱/۰۵۶	۰/۳۱۳	۱	۲۸	
امید تحصیلی	۱/۲۱۸	۰/۲۷۹	۱	۲۸	

فرض همگنی واریانس ها برای سه متغیر «سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی» به ترتیب برابر با ۰/۹۸۲، ۰/۰۶۹ و ۰/۷۵۷ است که بزرگتر از ($P=0,05$) است و فرض همسانی واریانس ها پذیرفته می شود؛ از پیشفرض های دیگر، همگنی شبکه رگرسیون است.

جدول ۶ بررسی مفروضه همگنی شیب رگرسیون پیش آزمون و پس آزمون سه متغیر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی در گروه آزمایش و کنترل.

آماره f	سطح معناداری
۰/۴۶	تعامل گروه*پیش آزمون سرزندگی تحصیلی
۰/۰۰۰	تعامل گروه*پیش آزمون متغیر اشتیاق تحصیلی
۲/۳۵	تعامل گروه*پیش آزمون متغیر امید تحصیلی

آزمون همسانی شیب رگرسیون پیش آزمون - پس آزمون متغیرهای سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی در دو گروه آزمایش و کنترل معنادار نیست ($f=0/46$ و $p<0/9$); ($f=0/000$ و $p<0/1$) ($f=2/35$ و $p=0/1$).

جدول ۸ نتایج آزمون ام باکس جهت بررسی همگنی ماتریس واریانس - کوواریانس

f	Df ₂	Df ₁	m	متغیر
۰/۵۵۳	۰/۸۲۲	۵۶۸۰/۳۰۲	۶	۵/۵۸۷

آزمون ام باکس برای متغیر اشتیاق، سرزندگی و امید تحصیلی معنادار نبوده است؛ لذا شرط همگنی ماتریس واریانس به درستی رعایت شده است؛ که خلاصه نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره برای نمره‌های اشتیاق، سرزندگی و امید تحصیلی در جدول ۹ آمده است.

جدول ۹. خلاصه نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره (مانکوا).

متغیر	Df ₁	Df ₂	F	سطح معناداری	اندازه اثر (Eta)
از پیلایی	۳	۲۳	۱۹/۰۴۴	۰/۰۰۰	۰/۷۱
لامبدا ویلکز	۳	۲۳	۱۹/۰۴۴	۰/۰۰۰	۰/۷۱
اثر هتلینگ	۳	۲۳	۱۹/۰۴۴	۰/۰۰۰	۰/۷۱
بزرگترین ریشه روی	۳	۲۳	۱۹/۰۴۴	۰/۰۰۰	۰/۷۱

با توجه به مندرجات جدول نشان می‌دهد که بین گروههای آزمایش و کنترل ازلحاظ حداقل یکی از متغیرهای وابسته (اشتیاق، سرزندگی و امید تحصیلی) تفاوت معنی‌داری وجود دارد. برای بررسی این تفاوت، تحلیل کوواریانس یکراهه در متن مانکوا روی متغیرهای وابسته انجام شد. جدول ۱۰ نتایج تحلیل کوواریانس یکراهه در متن مانکوا روی میانگین نمره‌های اشتیاق، سرزندگی و امید تحصیلی را در گروههای آزمایشی و کنترل نشان می‌دهد.

جدول ۱۰. نتایج حاصل از تحلیل آنکووا در متن مانکوا به روی میانگین نمرات پس آزمون مقیاس‌های متغیرهای سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی

امید تحصیلی	گروه	منبع	مجموع مجذورات	میانگین مجموع	f	سطح معناداری
اشتیاق تحصیلی	گروه	۶۵۶/۳۳۱	۶۵۶/۳۳۱	۶۵۶/۳۳۱	۴۳/۵۵۶	۰/۰۰۰
سرزندگی تحصیلی	گروه	۴۷۲/۶۳۹	۴۷۲/۶۳۹	۴۷۲/۶۳۹	۱۱/۳۵۴	۰/۰۰۰
	گروه	۶۱۹/۱۹۰	۶۱۹/۱۹۰	۶۱۹/۱۹۰	۱۹/۰۰۷	۰/۰۰۲

بر اساس نتایج حاصل از آزمون مانکوا، پس از تعدیل نمره‌های پیش‌آزمون، آموزش مبتنی بر هوش معنوی در مرحله پس‌آزمون باعث بهبود یافتن متغیرهای اشتیاق، سرزندگی و امید تحصیلی در دانش آموزان دختر پایه دوم دوره متوسطه شهرستان رابر نسبت به گروه کنترل شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر اثربخشی هوش معنوی بر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی دانش آموزان بوده است. نتایج به دست آمده از تحلیل داده‌های پژوهش نشان داد که بین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون دانش آموزان گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد؛ به عبارت دیگر آموزش هوش معنوی بر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی دانش آموزان گروه آزمایش تأثیرگذار بوده است. نتایج به دست آمده با نتایج پژوهش فولادی و همکاران (۱۳۹۵)، مسلمی و همکاران (۱۳۹۸)، بکر و همکاران (۲۰۰۸)، رئیسی و کاکائی (۱۳۹۷)، میرزایی (۱۳۸۷)، یعقوبی (۱۳۸۷)، پیرنیا و همکاران (۱۳۹۴) و مارشیا و همکاران (۲۰۱۴)^۱ همسو است.

هوش معنوی مکانیزم مهمی برای حل مشکلات، افزایش اعتمادبه نفس و افزایش امید و رضایت از زندگی است (هايد و برند هайд،^۲ ۲۰۰۴). معنیت می‌تواند بر پیشرفت، سازگاری و انعطاف‌پذیری هیجانی افراد از طریق توجه به موارد مثبت در زندگی کمک کند. در واقع احساس‌های معنیت معاذه به ابعاد گوناگون زندگی انسان است به گونه‌ای که این احساس انسان را توانمند ساخته که تجربه‌های معنی خود را برای غلبه بر مشکلات و سختی‌های زندگی به کار گیرد (تاسی،^۳ ۲۰۰۳). در تبیین نتایج پژوهش حاضر می‌توان گفت که نخستین و مهم‌ترین عامل مربوط به تأثیر آموزش هوش معنوی، در بهبود نگرش و تفسیر فرد نسبت به زندگی در واقع ایجاد و رشد احساس معنیت یکی از راههای مناسب سازگاری با مشکلات بوده و می‌تواند در عملکرد دانش آموزان تأثیر بسزایی داشته باشد (رحیمی و عظیمی، ۱۳۹۶). دانش آموزان ممکن است در عرصه‌های تحصیلی دچار استرس و نگرانی شده

¹. Marcia.et.al

². Hyde

³. Tacy

و تمایلی به ادامه فعالیت‌ها و تصمیم‌گیری‌های تحصیلی نداشته باشند. ازین‌رو، معنویت برای رساندن فرد به آرامش روان و مقاوم کردن دانش‌آموزان نسبت به افکار منفی همچون به تأخیر انداختن فعالیت‌ها و اهداف و تصمیم‌گیری‌های تحصیلی نقش بسزایی را ایفا می‌کند. دانش‌آموزان برخوردار از هوش معنوی با تکیه بر آموزه‌های دینی و معنوی، خداباوری و توکل بر خدا نسبت به اهداف تحصیلی خود اقدام کرده و فعالیت‌های تحصیلی را هرچقدر هم سخت و ناخوشایند باشد به انجام می‌رسانند. پژوهش‌های متعددی بیانگر اثریخشی آموزش هوش معنوی بر مؤلفه‌های متعدد تحصیلی است. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که آموزش هوش معنوی برافرایش اشتیاق دانش‌آموزان تأثیرگذار بوده است. در تبیین این یافته می‌توان بیان کرد که معنویت بعدی از انسان است که ارتباط و یکپارچگی او را با عالم هستی نشان می‌دهد؛ که این ارتباط و یکپارچگی به انسان انگیزه و اشتیاق زیادی برای عملکرد مثبت و موفقیت‌آمیز در عرصه‌های مختلف زندگی را فراهم می‌آورد (تون و همکاران، ۱۳۹۸). به همین دلیل است که اغلب افراد برخوردار از معنویت اشتیاق زیادی برای انجام فعالیت‌های مختلف دارند. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان‌دهنده اثریخش بودن آموزش هوش معنوی بر سرزندگی تحصیلی دانش‌آموزان است. در تبیین این یافته می‌توان بیان کرد که پیچیدگی‌های عصر حاضر باعث مشکل در سازگاری دانش‌آموزان و ابتلا یا استعداد ابتلا به اختلالات روان‌شناختی مانند اضطراب، افسردگی، استرس شده است، بنابراین از طریق معنویت می‌توان استعداد و ظرفیت دانش‌آموزان را برای برخورد با نامایمانت را گسترش ساخته و به‌این‌ترتیب هیجانات مثبت بیشتری در زندگی تجربه می‌کنند و سرزندگی دانش‌آموزان افزایش می‌یابد. هوش معنوی در برگیرنده نوعی سازگاری و رفتار حل مسئله است که بالاترین سطوح تحول را در حیطه‌های مختلف شناختی، اخلاقی، هیجانی، بین فردی شامل می‌شود و فرد را در جهت هماهنگی با پدیده‌های اطرافش و دستیابی به یکپارچگی درونی و بیرونی یاری می‌بخشد. درواقع معنویت نوعی سبک زندگی سالم‌تری را برای افراد فراهم می‌کند که بر سلامت جسمانی و روانی افراد تأثیر مثبت دارد و به‌این‌ترتیب می‌تواند زمینه افزایش سرزندگی تحصیلی را برای دانش‌آموزان فراهم می‌آورد. درواقع دانش‌آموزانی که آموزش هوش معنوی را گذرانده‌اند در عرصه‌های تحصیلی به جای بی‌انگیزه بودن و به تأخیر انداختن فعالیت‌های تحصیلی سعی می‌کنند که در راه تحصیل تلاش و پایداری از خود نشان داده و آن‌ها را نسبت به مسائل و مشکلات تحصیلی مقاوم می‌کنند و حس ارزشمند بودن را در آن‌ها تقویت می‌کند. نتایج پژوهش حاضر نشان‌دهنده اثریخش بودن آموزش هوش معنوی بر امید تحصیلی است. اگرچه تحقیقاتی که به بررسی آموزش هوش معنوی بر امید تحصیلی پرداخته باشد یافت نشد ولی آموزش هوش معنوی در دانش‌آموزان منجر به افزایش امید و انگیزه آن‌ها برای انجام فعالیت‌های مختلف می‌شود به‌طوری‌که افراد برخوردار از معنویت به میزان بالاتری از امید برخوردارند (قدم پور، یوسف وند و راد مهر، ۱۳۹۶). نتایج پژوهش‌های متعدد مؤید تأثیر هوش معنوی بر مؤلفه‌های مختلف تحصیلی است. جاکس و براس (۲۰۰۰؛ به نقل از نوبل، ۲۰۱۰) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که دانش‌آموزانی که باورهای معنوی قوی‌تری داشتند نسبت به دانش‌آموزان که باورهای مادی‌گرا داشتند روحیه آماده‌تری برای کسب تجربیات جدید، یادگیری و اهداف زیادی داشتند و نسبت به مسائل و مشکلات کمتر نگران بودند. ویگلزورث (۲۰۰۶) در پژوهشی رابطه بین هوش معنوی و توانایی رهبری و مدیریت افراد را سنجدید. بر اساس نتایج این پژوهش افرادی که هوش معنوی بالاتری داشتند در موقع بحرانی قادر به کنترل وضعیت به صورت بهتری بوده‌اند؛ بنابراین با توجه به مطالب بیان شده می‌توان گفت آموزش هوش معنوی تا حد قابل توجهی توانسته باعث

افزایش اشتیاق تحصیلی، سرزندگی و امید تحصیلی در دانش آموزان شود. چراکه معنیت هوشی است که دانش آموزان به وسیله آن می توانند نیازهایشان را شناسایی و بیان نمایند و مشکلات و موانعی که در عرصه های تحصیلی به وجود می آید حل کنند. از جمله محدودیت های پژوهش حاضر، محدودیت در تعیین نتایج، به دلیل محدود بودن جامعه، نمونه و اجرای اثربخشی آموزش هوش معنوی بر روی یک جنس بود. پیشنهاد می شود چنین پژوهشی هایی برای نمونه هایی با تعداد و حجم بیشتر و در قشرهای و شهرهای دیگر انجام شود تا امکان دستیابی به یک نتیجه مورداطمینان تر افزایش یابد. پیشنهاد می شود در تحقیقات آتی، استفاده از آموزش هوش معنوی بر سرزندگی، اشتیاق و امید تحصیلی روی دانش آموزان پسر انجام شود. پیشنهاد می شود سازمان آموزش و پرورش، هوش معنوی را توسط مشاوران مخبر در کلاس های برنامه ریزی و برای دانش آموزان اجرا نمایند.

منابع

- اکبری بورنگ، م؛ رحیمی بورنگ، ح (۱۳۹۵). تبیین سرزندگی تحصیلی و انگیزش تحصیلی دانشجویان بر اساس ادراک آنان از محیط یادگیری در دانشگاه علوم پزشکی بیرونی، مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۲۷(۱۶)، ۲۲-۲۳۱.
- باقری، ف؛ اکبر زاده، ف و خالقی، ح (۱۳۹۰). رابطه بین هوش معنوی و شادکامی و متغیرهای دموگرافیک در پرستاران بیمارستان فاطمه الزهرا و بنت الهدی شهرستان بوشهر، ۱۴(۴)، ۲۶۳-۲۵۶.
- بولهری، ج؛ دوس علی وند، ه و میرزایی، م (۱۳۹۱). رویکرد معنوی در آموزش و علوم انسانی، مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران، ۲۰، ۱۲۶-۱۰۱.
- پیرنیا، ب؛ محمد پور، س؛ سیاه پوش منفرد، م و زینلی، خ (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش هوش معنوی بر سرزندگی تحصیلی و بهزیستی روان‌شناسی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان، نشریه اسلام و سلامت، ۲(۳)، ۴۱-۳۳.
- توان، بهمن؛ قمی، مهین؛ مسلمی، زهرا؛ جعفری پور، حسن؛ محمودی، سید عبدالله و مسلمی، اعظم (۱۳۹۸). مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۲۷(۱۹)، ۲۴۷-۲۳۹.
- رئیسی، م؛ کاکائی، م و رئیسی، ص (۱۳۹۷). تعیین رابطه بین هوش معنوی و امیدواری باکیفیت زندگی دانشجویان دختر و پسر علوم انسانی و علوم ریاضی دانشگاه پیام نور شهر اردل، مجله رویش روانشناسی، ۷(۱)، ۲۲-۱.
- دهقانی زاده، م؛ حسین چاری، م؛ مرتضی سلیمانی و خشاب، ع (۱۳۹۲). سرزندگی تحصیلی و ادراک از الگوهای ارتباطات خانواده و ساختار کلاس؛ نقش واسطه ای ابعاد خودکارآمدی. فصلنامه روانشناسی تربیتی، ۱۰(۳۲)، ۳۰-۱.
- حمیدی، ر و رجبی، ف (۱۳۹۰). پیش‌بینی احساس امنیت بر اساس هویت اجتماعی، هوش فرهنگی و معنوی، پژوهش راهبردهای اجتماعی ایران، ۱۷(۴)، ۹۳-۸۸.
- عبدالله زاده، ح و همکاران (۱۳۸۸). هوش معنوی (مفهوم، سنجشی و کاربردهای آن). تهران، انتشارات روان‌سنجی.
- عظیمی نژاد، ح؛ کریمی فر، م؛ دین پرور، او و دانشمند، ب (۱۳۹۷). اثربخشی مؤلفه های هوش معنوی بر احساس تنها و حرمت نفس دانش آموزان پرورشگاهی، مجله روانشناسی و دین، ۱۲(۳)، ۲۴۳-۲۳۱.
- میرزایی، ع (۱۳۸۷). اثربخشی آموزش مؤلفه های هوش معنوی بر سلامت عمومی دانش آموزان دختر سال سوم راهنمایی منطقه ۱۶ تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبایی، تهران.

- محمد پور، سمانه؛ زینلی، خاطره؛ سیاهپوش منفرد، مسلم و پیرنیا، بیژن (۱۳۹۴). اثریخشی آموزش هوش معنوی بر سرزندگی تحصیلی و بهزیستی روان‌شناسی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان. نشریه اسلام و سلامت، ۲(۳)، ۴۱-۳۳.
- منصوری، رضا؛ آل ببهانی، مرجان؛ اسماعیلی، زهره و امجدیان، زهره. اثریخشی آموزش مؤلفه‌های هوش معنوی بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان مقطع دیپرستان. مرکز مطالعات و توسعه‌ی آموزش علوم پزشکی، ۸۰-۷۵.
- فولادی، ا؛ کج باف، م و قمرانی، ا (۱۳۹۵). اثریخشی آموزش سرزندگی تحصیلی بر معنای تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان دختر پایه سوم دوره اول متوسطه شهر مشهد، فصلنامه پژوهش در یادگیری آموزشگاهی و مجازی، ۴(۳)، ۱۰۳-۹۳.
- قدم پور، عزت‌اله؛ یوسف وند، لیلا و راد مهر، پروانه (۱۳۹۶). مقایسه اثریخشی آموزش راهبردهای شناختی و فراشناختی بر امید تحصیلی در دانش آموزان دختر و پسر. راهبردهای شناختی در یادگیری، ۵(۹)، ۴۷-۳۵.
- مرادی، م؛ و چراغی، ا (۱۳۹۳). الگوی علی - تجربی از روابط بین ادراک از الگوهای ارتباط خانواده، ادراک از ساختار کلاس، انگیزش و خودگردانی تحصیلی و سرزندگی تحصیلی در نوجوانان دیپرستانی، مجله مطالعات آموزش و یادگیری، ۶(۱)، ۱۴۰-۱۱۳.
- مرادی، م، دهقانی زاده، م و سلیمانی خشاب، ع (۱۳۹۴). حمایت اجتماعی ادراک شده و سرزندگی تحصیلی؛ نقش واسطه‌ای باورهای خود کارآمدی، مجله مطالعات آموزش و یادگیری، ۷(۱)، ۲۴-۱.
- مسلمی، ز؛ فمی، م؛ توان، ب؛ جعفر پور، ح؛ محمودی، ع؛ مسلمی، ا (۱۳۹۸). رابطه هوش معنوی با اشتیاق تحصیلی و سرزندگی تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اراک، ۲۷(۱۹)، ۲۴۷-۲۲۹.
- هادی تبار، ح؛ نوابی نژاد، ش واحقر، ق (۱۳۹۰). بررسی تأثیر آموزش مؤلفه‌های هوش معنوی بر کیفیت زندگی همسران جانباز شاغل به تحصیل در مدارس بزرگ‌سالان شهر تهران در سال تحصیلی ۹۰-۸۹ طب جانباز، ۴(۲)، ۱۱۱-۱.
- Alexander, E.S., Onwuegbuzie, J. A. (2007). Academic procrastination and the role of hope as a coping stateguy. *Personality and individual difference*, 42(7), 1301-1310.
- Baker, A. J., Clark, T. P. Maier, K. S. Viger, W. (2008). The differential influence of instructional context on the academic engagement of students with behaviour problems. *Teaching and Teacher Education*, 24(7), 1876-1883.
- Brown, S. P. (1996). A meta-analysis and review of organizationonal research on job involvement. *Psychology Bulletin*, 2, 235-255.
- Collie, R. J., Martin, A. J., Malmberg, L. E., Hall, J., & Ginnis, P. (2015). Academic buoyancy, students achievement, and the linking role of control: A Cross-Lagged analysis of high school students. *British Journal of Educational Psychology*, 85(1), 113-130.
- Furlong, D.B., Gilman, R., Huebner, E.S. (2014). *Handbook of Postive Psychology in School education*. NEWYORK AND LONDON: Routledge Press.
- George, M. (2006). Spiritual intelligence. *Journal of New thoughts on Education*, 2(3), 99-114.
- Hyde, B. (2004). The plauslility of spiritual intelligence: spiritual experience, problem solving and neural sites. *Internarional journal of childrens spirituality*, 9(1), Australian catholic university, Australia.
- King, D.B. (2007). The spiritual intelligence project university: Canada, Retrieved from internet, www. Dbking. pet spiritual intelligence.
- Martin. A. G., Marsh, H. W. (2008). Academic buoyancy: Towards an understanding of student ever day academic resilience. *Journal of School Psychology*, 46(1), 53-83.

- Martin, A., J., Marsh, H. W. (2008). Academic buoyancy and psychological and educational correlateras: Acnstruct validity approach. Psychology in the School, 43(3), 267-282.
- Martin, A.J. (2014). Academic buoyancy and academic outcomes: towards a further understanding of students with attention delfcit/hyperactivity disorder (ADHD), students without ADHD, And academica buoyancy it IT self. British of Educational psychology, 84(1), 86-107.
- Marashi. S. A., Naami, A., Beshlide, K., Zargar, Y., Ghobari, B. (2014). The Effect of Spiritual Intellingence Training on Psychology Well-behng, Exstential Anxiety, and Spirtiual INTELLIGENCE IN Ahwas Oil Students Students. Psychology Achievements, 19(1), 63-80.
- PourabdoI, S., SodhiGharamaleki, N., Abbasi, M. (2015). Acomparison of academic procrastination and academic vitality in student with and without specific learing disorder. Journal Management System, 430, 22-38.
- Smith, S. (2004). Exploring the interaction of emotional intelligence and spirituality. Traumatology, 10(4), 231-243.
- Schafeli, R. M., Salanova, M., Gonzalez-Roma, V., BakerA. B. (2002). The measurement of engagement and burnout. Journal of Happiness Studies, 3, 71-92.
- Sarah, M., Paul, C., Lisa., K.M. (2013). Well- being, Academic buoyancy and educational achievement in primaryschool student. International Journal of educational Research, 62, 239-248.
- Spear, L. P. (2000). The adolescent brain and age related behavioral mainfesations. Neuroscience and Behavioral Reviews, 24, 417-463.
- Schraml, K., Perski, A., Grossi, G., & Simonsson-Sarnecki, M. (2011). Stress symptoms among adolescents : The role of subjective psychsocial conditions, Lifestyle, and self- esteem. Journal of adolescence, 34(5), 987-996.
- Tacy, D, J. (2003). The spirituality reveluation: the emergence of contemporary spirituality. Sydeney, Astralia: Harper Collins publishers.
- Tuominen-Soini, H., & Salmela-Aro, K. (2014). Schoolwork engagement and burnout among Finnish high school students and young adults: Profiles, progressions, and educational outcoms. Developmental psychology, 50(3), 649-660.